

Udskriftsdato: søndag den 7. juni 2026

KEN nr 10500 af 08/09/2022 (Gældende)

Udlændingenævnets afgørelse af 8. september 2022 – Administrativ udvisning af EU-borger – kriminalitet

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: VAU/2022/92 - Udlændingenævnets afgørelse af 8. september 2022 – Administrativ udvisning af EU-borger – kriminalitet

Udlændingenævnets afgørelse af 8. september 2022 – Administrativ udvisning af EU-borger – kriminalitet

Udlændingenævnets afgørelse af 8. september 2022 – Administrativ udvisning af EU-borger – kriminalitet

Udlændingenævnet stadfæstede i september 2022 Udlændingestyrelsens afgørelse om udvisning af en statsborger fra Rumænien, da han gentagne gange var sigtet og straffet for ensartet berigelseskriminalitet.

Sagens faktiske omstændigheder

Klageren indrejste til Danmark i 2016 og begik gentagen kriminalitet i perioden fra december 2016 til december 2019. Klageren var bl.a. dømt for tyveri to gange og havde vedtaget en bøde for et enkelt tyveriforhold. Klageren var sigtet for yderligere 2 forhold for henholdsvis tyveri, databedrageri og ulovlig omgang med hittegoods.

Senest var klageren blevet antruffet af politiet i november 2020, idet han var blevet tilbageholdt af en vagt i forbindelse med butikstyveri af chokoladebarer og kaffeglas, hvilket klageren erkendte.

Klagen oplyste klageren, at han var hjemløs, stofmisbruger og prostitueret og stjal madvarer med henblik på videresalg for at få råd til stoffer. Klageren oplyste endvidere, at han arbejdede som prostitueret efter eget ønske, og at han ikke betalt penge til andre i forbindelse med prostitutionen.

Udlændingestyrelsen traf i november 2020 afgørelse om udvisning med et 2-årigt indrejseforbud for klageren, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, idet styrelsen vurderede, at klageren udgjorde en reel, umiddelbar og tilstrækkelig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, da det var en grundlæggende samfundsinteresse at kunne beskytte sig mod tyveri.

Udlændingenævnet har valgt kun at offentliggøre den del af Udlændingenævnets afgørelse, der vedrører udvisning af unionsborgeren pga. kriminalitet.

Udlændingenævnets vurdering

”På tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse i november 2020 havde klageren ikke haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder.

Udlændingenævnet finder, at betingelserne for at kunne udvise klageren med indrejseforbud i 2 år i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 1, var opfyldt, da Udlændingestyrelsen traf afgørelsen i november 2020.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at klageren blev antruffet og anholdt af politiet for butikstyveri af diverse madvarer, så de ikke kunne sælges, til en samlet værdi af 560 kr. Klageren blev i den forbindelse sigtet for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 287, stk. 1.

Udlændingenævnet har videre lagt vægt på, at klageren har erkendt tyveri af varerne, og at han har vedtaget en udenretlig bøde herfor.

Udlændingenævnet finder efter en samlet og konkret vurdering af klagerens forhold, at tyveriet ikke er af tilfældig karakter, og at klagerens adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Udlændingenævnet finder derfor, at udvisningen ikke er uforenelig med EU-reglerne.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at klageren gentagne gange er blevet sigtet og straffet for ensartet berigelseskriminalitet, herunder ved byrettens dom fra august 2020, hvor klageren blev straffet med 7 dages betinget fængsel for ulovlig omgang med hittegods og databedrageri, og en række butikstyverier begået hhv. i april 2018, i januar 2019, i oktober 2019 og i december 2019, hvorfor der ikke var tale om en begrænset skadevirkning. Udlændingenævnet finder derfor, at der er grundlag for at antage, at klageren vil begå lignende kriminalitet på ny.

Det forhold, at Center Mod Menneskehandel har udtalt, at klageren er offer for menneskehandel, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at klageren til Center Mod Menneskehandel samt til politiet har oplyst, at han arbejdede som prostitueret uden at være udsat fra pres fra andre.

Udlændingenævnet vurderer derfor, at uanset om klageren tidligere skulle have været offer for menneskehandel, at der på tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse ikke var tale om et aktuelt forhold, idet det er flere år siden, klageren forlod den herboende person, der havde udsat ham for pres og udnyttelse, og at klageren ikke har oplyst om, at han siden har været udsat for pres, tvang, udnyttelse eller lignende.

Udlændingenævnet finder ikke anledning til at partshøre klageren i forhold til, om klageren kan anses for at være i et aktuelt handelsforhold, da det påhviler udlændingen at meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af sagen, jf. udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt.

Udlændingenævnet finder endvidere, at der ikke foreligger sådanne omstændigheder, at udvisningen må antages at virke særligt belastende for klageren, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at klageren er rumænsk statsborger, at klageren ikke har haft længerevarende ophold i Danmark, at klageren ikke har særlig tilknytning til Danmark, og at der ikke foreligger oplysninger om helbredsmæssige eller andre personlige forhold, der kan føre til, at en udvisning må antages at virke særligt belastende for klageren.

Udlændingenævnet finder desuden, at til trods for klagerens manglende tilknytning til Rumænien, kan dette ikke føre til, at en udvisning må antages at være uforenelig med EU-reglerne, jf. udlændingelovens § 26 b.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at selvom klagerens tilknytning skulle være større til Danmark end til Rumænien, vejer samfundsinteressen i, at klageren udvises af Danmark tungere, end hans manglende tilhørsforhold til Rumænien.

Udlændingenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at klageren kom til Danmark som helt ung, at han under hele sit ophold i Danmark har udøvet kriminalitet, at der er tale om hyppig og vedvarende gentagelser af kriminalitet begået i voksenalderen, at klageren ikke har formået eller forsøgt at integrere sig i Danmark, at klageren ingen relationer har opbygget i Danmark, hverken venskab, kærester eller herboende familie, og at klageren udvises i en periode på 2 år med mulighed for at returnere til Danmark ved udløbet af denne periode.

Det forhold, at der til støtte for klagen er anført, at flere af klagerens kriminelle forhold ligger langt tilbage i tid, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at det fremgår af byrettens dom fra august 2020, at klageren kontinuerligt i perioden ultimo december 2016 til ultimo december 2019 har begået kriminalitet, hvortil klageren er blevet dømt for 5 forskellige forhold, at han tidligere er straffet for tyveri ved to forskellige

domme fra august 2019, at klageren har vedtaget en bøde for et enkelt tyveri forhold, og at han er sigtet for yderligere 2 forhold for henholdsvis tyveri, databedrageri og ulovlig omgang med hittegods.

Det forhold, at der til støtte for klagen er anført, at klagerens misbrug er i bedring, kan ikke føre til en ændret vurdering, idet der ikke er ført fornødent bevis for, at dette skulle være tilfældet, samt at klageren under afhøringen oplyste, at han har haft et stofmisbrug de sidste 2 år.

...

Det forhold, at det er anført, at den type misbrugsrelaterede berigelseskriminalitet, klageren har begået, er af mindre alvorlig karakter, at klageren ved byrettens dom i august 2020 blev dømt for mindre kriminalitet, at din klient i den forbindelse blev frifundet for udvisning, og at påstanden om udvisning blev frafaldet af anklagemyndigheden under retsmødet, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at nærværende sag omhandler et strafbart forhold begået i forlængelse af de strafbare forhold, som klageren blev dømt for i byretten i august 2020, og at der på tidspunktet for Udlændingestyrelsens efterfølgende afgørelse i november 2020 således var tilvejebragt tilstrækkeligt grundlag for – ud fra en konkret vurdering af klagerens samlede handlemønster siden hans indrejse i Danmark, herunder formålet med tyveriet – at udvise klageren efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, jf. § 32, stk. 4, nr. 1.

Det forhold, at det er anført, at små sporadiske butikstyverier ikke udgør en alvorlig trussel i opholdsdirektivets forstand, og at klageren alene blev idømt 7 dages betinget fængsel med dissens for bøde, kan ligeledes ikke føre til en ændret vurdering. Udlændingenævnet henviser i den forbindelse til ovennævnte begrundelse.

Det forhold, at der er henvist til en dom fra april 2018, hvor retten fandt, at udvisning i et sådant tilfælde var i strid med opholdsdirektivet, og at den tiltalte i den pågældende sag blev idømt 3 måneders betinget fængsel, hvorimod klageren alene blev idømt 7 dages betinget fængsel med dissens for bøde, kan ikke føre til en ændret vurdering, da den sag, som der er henvist til vedrører en EU-borger uden tidligere forstraffe, og sagerne derfor ikke umiddelbart er sammenlignelige.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at selvom der er tale om småkriminalitet i form af tyveri, databedrageri og ulovlig omgang med hittegods og beløb af for forholdene set isoleret mindre værdi, tillægges det betydning i den samlede afvejning, at klageren siden sin indrejse i Danmark i 2016 har udført berigelseskriminalitet, og at der ikke på noget tidspunkt under klagerens ophold i Danmark har været en længere periode uden kriminalitet.

Udlændingenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse. ”

VAU/2022/92